

Juldagens mässa 2022

”Ingen har någonsin sett Gud” (Joh 1:18). Men Gud har sänt sin Son till oss. Han har blivit människa med oss och för oss. Han vill förklara vem Gud är för oss. ”Den ende Sonen, själv Gud och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss” (Joh 1:18). Idag på juldagen får vi lyssna till Johannesprologen, där vi får en inblick i Guds inre verklighet. I julnattens mässa fick vi glädja oss med änglar och herdar, med Maria och Josef, över att Jesus har fötts till vår värld. Gud har blivit människa och stigit ner till oss människor i vår nöd för att befria oss, för att rädda det som var förlorat och hela det som var sårat. I dag på juldagen vill Jesus förklara för oss vem Gud är i sig själv. Ingen kan undervisa oss bättre om vem Gud är än Gud själv. Han som är Gud av Gud, ljus av ljus – som vi säger i trosbekännelsen – vill ge oss ljus och upplysa oss om Guds eget mysterium, Treenigheten.

”Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen” (Joh 1:9). Gud vill lysa upp vårt mörker och ge oss ljus, så att vi förstår både vem han är och vad vi är menade att vara och hur vi skall leva. Gud är i sig själv en gemenskap mellan Fadern och Sonen i Andens enhet. Gud är en och samtidigt en treenig gemenskap, där Fadern och Sonen lever i en relation av evig kärlek, i dialog och enhet genom Anden. Gud är både en och tre. Vi kan aldrig helt förstå detta utifrån vårt begränsade mänskliga förstånd. I sig själv är den ende Guden en gemenskap, där Fadern och Sonen - som också kallas Ordet i Johannesprologen - lever i en ständig relation. Fadern kan bara vara fader eftersom han har en son. Sonen kan bara vara son eftersom han har en fader. Deras eviga, oupplösliga kärlek är så stor att den frambringar den helige Ande. Av all evighet är Gud en treenig Gud. Och han vill träda in i vår värld, i tid och rum. Fadern sänder sin Son, sitt eviga Ord till oss. ”Och Ordet blev människa och bodde bland oss och vi såg hans härlighet, en härlighet som den ende Sonen får av sin Fader, och han var fylld av nåd och sanning” (Joh 1:14).

Vi är skapade som Guds avbild. Det betyder att allt vad vi är har sin urbild i Gud och återspeglar något i Gud. Eftersom Gud är en treenig gemenskap, är vi också gemenskapsvarer. Vårt jag är alltid inriktat på ett Du, både det gudomliga Du:et och det mänskliga. Vi längtar alltid efter gemenskap, relation, dialog. Allt detta har sitt ursprung i Gud själv. Det viktigaste och det finaste i vår mänskliga verklighet har sitt ursprung i Gud och kan ge oss en aning om denne Gud: kärlek, gemenskap, sanning, relation, dialog etc. Detta är något som aldrig kan köpas för pengar. Det kan inte produceras eller konsumeras. Det kan bara tas emot som gåva, som nåd. Det är det som Gud vill ge oss genom Jesus Kristus som ”var fylld av nåd och sanning” (Joh 1:14). ”Han... är utstrålningen av Guds härlighet och en avbild av hans väsen” (Heb 1:3)

Vi är redan skapade efter Guds bild. När Gud skapar lägger han ner något av sig själv i det han skapar. Liksom varje konstnär uttrycker något av sig själv i sina verk, uttrycker Gud något av sig själv när han skapar var och en av oss. Därför är varje människa ett unikt mästerverk. Hon är oändligt värdefull och måste respekteras och skyddas. När vi människor ser på varandra med kärlek och vördnad kan vi ana något om Gud själv i den andre. Vi kan hjälpa varandra att komma närmare Gud. När Gud blir människa i Jesus Kristus blir det naturligtvis ännu lättare att förstå vem Gud är, även om han alltid förblir oändligt mycket större än allt vad vi kan fatta och förstå. Alltsedan dess har vi fått lära oss hur vi människor skall kunna lära känna Gud och bli honom allt mer lika.

”Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud... Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till. I Ordet var liv, och livet var människornas ljus” (Joh 1:1-4). Vi är redan skapade genom Ordet, Sonen, som sedan blivit människa för att frälsa oss från mörkret som trängt in i vår verklighet och hotar att förgöra den. Genom hela den mänskliga historien ser vi att detta mörker i alla dess former vill tillintetgöra Guds verk och oss människor. Vi behöver bara öppna tidningen och lyssna på nyheterna för att inse att mörkets makter i allra högsta grad är verksamma i vår värld. Men ”ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det” (Joh 1:5). Sonen kommer in i vår värld för att fördriva mörkret och befria oss från syndens tyranni. Det är en ständig kamp, både på världshistoriens stora arena och i vår egen högst personliga lilla historia. Jesus Kristus ”har renat oss från synden” (Heb 1:3) en gång för alla genom sin död och sin uppståndelse. Men sedan måste detta förverkligas dag efter dag i vår egen frälsningshistoria. Och det är här vi ofta kommer till korta.

Gud har blivit människa för att gudomliggöra oss människor – så brukade kyrkofäderna sammanfatta det kristna grundbudskapet. Genom skapelsen har vi redan blivit Guds avbild, men genom mörkret och synden har denna avbild fördunklats. När Gud blir människa strålar människans sanna väsen fram i all sin härlighet. Alltsedan dess gör Jesus, Människosonen, allt för att varje människobarn skall befrias från mörkret och bli allt mer gudsligt, allt mer gudomliggjort. Det gäller bara att vi låter det ske, att vi låter Människosonen hållas och ger honom fria händer. Han vill som krukmakaren i Bibeln forma om oss till en allt större gudslighet och skönhet, så att vi, var och en av oss, kan återspegla något av hans eviga härlighet och skönhet. Vi hoppas och ber för varandra att vi en gång får nå fram till denna eviga härlighet. Därför måste vi tillsammans göra allt vad vi kan för att ta emot den fullhet av nåd och sanning, som strömmar över oss från den treenige Guden, från Fadern genom Sonen och i den helige Ande som lever och råder från evighet till evighet.

